

Kira Skov

MY HEART IS A MOUNTAIN

Udgives på CD, LP og digitalt d. 19. maj 2023

Stunt Records

It's my freedom call, it's my freedom roar..

Det er en befriet Kira Skov, der bryder gennem 2023's januar-tristesse med så meget på hjerte, at vi andre dødelige lades forpustede tilbage. En Kira Skov, som ovenpå sidste års deltagelse i Toppen Af Poppen synes væbnet med en utøjlet lyst til at bryde ud og for alvor tage favntag med livet og nuet.

Stemmen har aldrig været bedre og tiden er kommet og er NU til at finde det rette sted til at fejre, at der trods alt er flere og flere dage, hvor sørgebindet får lov til at ligge tilbage i skuffen. Det sørgebind som har været den naturlige og nødvendige følgesvend, siden hendes lille familie en februardag for seks år siden i et martrende farvel blev den elskede ægtemand berøvet.

Men selv lang nats rejse i mørke møder en morgens gry, hvor solens stråler varmer og uimodståeligt indgyder optimisme og liv, der igen skal leves og bjerge, der skal bestiges. Det er der, vi er på **My Heart is a Mountain**. Her er adskillige ting ved det gamle. Mesterlige **John Parish** er sammen med hjertepartner **Silas Tinglef** (Howl Baby Howl, Niels Skousen, Mellemblood, m.fl.) fortsat sparring-partnere som musikere og i producere, men karavanens rejse har taget en eventyrlig drejning og er flyttet ind i REAL WORLD STUDIOS, den sagnomspundne oase for æterisk musik, som legenden Peter Gabriel satte op i en gammel vandmølle i lillebyen Box nær Bath. Her er de fleste sange blevet mikset af **HEAD** (PJ Harvey, Marianne Faithfull, etc.), som har arbejdet tæt sammen med John Parish siden de tidlige dage i Bristol.

CD

LP

Det er her i det rette kreative selskab på højeste niveau, at Kira Skovs musik har fundet vinger denne gang og en fortættet stemning pludselig er fyldt med sprækker af smukt liv og kærligheden på ny. I et af de mest ikoniske studier med en holistisk vibe tilsat bækkens rislen den tidligere vandmølle omgivet af bakker med druedrømme nær byer som Bath og Bristol.

På **My Heart Is A Mountain** er der ny bassist i form af **Brian Fuller**, bl.a. kendt fra orkestret Beak og fra et mangeårigt samarbejde med Robert Plant (ex-Led Zeppelin og duo med Alison Krauss). Inde over er også guitartist **Oliver Hoiness**, violinisten **Maria Jagd** og endelig låner **Mette Lindberg** (The Asteroids Galaxy Tour, X Factor, m.m.) sin vokal og synger op til sin gode veninde.

My Heart Is A Mountain er en ny begyndelse. Fra pandemiens selvrefleksion på det nødvendige album **Spirit Tree**, hvor vi sad i hver vores isolation og Kira indgik i duetter med kapaciteter som Bonnie Prince Billy, Steen Jørgensen; Marie Fisker og sågar en Lenny Kaye, kendt fra sit arbejde med Patti Smith, synes vi i REAL WORLD STUDIOS tilbage i en engelsk have, men også med udgangspunkt i kolonihuset på Amager. Her er Kira Skov i konstant samarbejde med Silas Tinglef både omkring børnene og den musik, der med et kan opstå hen over aftensmaden, så guitarerne må frem, diktafonen registrerer og studiet "ude i skuret" sættes i sving med Silas ved knapperne. Som det var da sangen **Girls** blev til.

STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Danmark
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk

Som **Kira Skov** siger om titelsangen, der indleder det hele:

-Nogle dage kan det være udfordrende at være sammen med en kvinde som mig, som jo har så meget med i bagagen. Sangen er et billede på dette. Mit hjerte som kan være som et bjerg at bestige. Nedfanget på en af de dage hvor jeg tænkte: "Jeg sender lige en lille sang til Silas".

My Heart Is A Mountain er et nyt og nødvendigt album, hvor Kira Skov med sit vidunderlige instrument af en stemme tør tage fat i livets store paradokser tilsat livets ulidelige lethed på **Rocks**, som hun kalder sit Jack Kerouac-inspirede haiku-digt, men også er en rislende nærmest psykedelisk perle, hvor guitarer og John Parish's afrikanske marimba skaber en bæks rislen over hvilken stemmen flyver.

Eller hvor vi kommer til roden af hykleriet på de nødvendige sange **Conspiracy** og **Oppressive Consensus**, hvor vi ikke mere kan isolere os mod den alttædende virus, men må tage stilling og stå op mod angsten for dialog og måske at træde forkert. Fra en verden, hvor "*alt bliver forvrænget, mens krigens galskab rykker tæt på, og hvordan virusen æder os levende og jeg måske mest af alt måske bare vil sidde her og dø i mit eget tempo*". Her genopfinder Kira Skov kunstnerens naturlige pligt til at låne stemme til indignationen og stille de nødvendige og måske upopulære spørgsmål.

My Heart Is A Mountain er en sandhed, men måske også en invitation til "kvinder, der stadig er piger, til piger, der bliver til kvinder. Til alle, der føler sig som en pige, til drengene, der bliver til piger, til drenge, der elsker piger, og piger, der elsker drenge, og til alle dem der danser i skyggerne derimellem". Så velkommen i skyggerne og ude i lyset.

My heart is a mountain / Girls / Somethings missing / Debbie / Fantasy / Rocks / Conspiracy / Possibilities / Unsteady / Oppressive consensus / If not the sun

Kira Skov - vocals. Silas Tinglef - acoustic and electric guitars, piano, keyboards, drums, perc.

John Parish - electric guitar, keyboards, space sounds, marimba, drums, backing vocals.

Billy Fuller - electric bass, backing vocals. Maria Jagd - strings. Ned Ferm - saxophone.

Oliver Hoiness - electric guitar. Anders (AC) Christensen - electric bass. Mette Lindberg - vocal

CD: STUCD 23022, LP: STUCD 23021, Kira Skov, My Heart Is A Mountain, Stunt Records, Sundance Music ApS.

STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Denmark
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk

Kira Skov om sangene på MY HEART IS A MOUNTAIN

MY HEART IS A MOUNTAIN er jo pladens titel. Det er en form for prelude på en måde. Den kunne også være blevet gjort til en større sang, for potentialet er der, men jeg kan godt lide, at den lige får lov til at hænge i luften, og så kan man jo høre den igen, hvis det ikke var nok første gang. Less is more. Og så det er jo også en lille kærlighedserklæring. Et kys til Silas.

Nogle dage kan det være udfordrende at være sammen med en kvinde som mig, som jo har så meget med i bagagen. Sangen er et billede på dette. Mit hjerte som kan være som et bjerg at bestige. Nedfanget på en af de dage hvor jeg tænkte: "Jeg sender lige en lille sang til Silas".

GIRLS: den skrev Silas og jeg sammen. Jeg skriver altid tekst og melodi, men vi skrev musikken sammen. Vi sad og drak en flaske rødvin og hang med en guitar over vores aftensmad, og så kom den til os. Sangen er en hyldest til kvinder i alle slags former. Til kvinder, der stadig er piger, til piger, der bliver til kvinder. Til alle, der føler sig som en pige, til drengene, der bliver til piger, til drenge, der elsker piger, og piger, der elsker drenge, og til alle dem der danser i skyggerne herimellem.

Den handler om friheden til at være sig selv, uden hensyn til andres dømmende blik og begrænsende ideer om, hvordan man skal være noget af det ovennævnte.

Men jeg har valgt at dedikere denne sang specielt til kvinder, der ikke har nogen af de muligheder, som jeg tager for givet. Til de kvinderne, der slet ingen frihed har overhovedet. I solidaritet med den voksende woman/life/freedom bevægelse i Iran og som vokser i solidaritet over hele verden. Hvor grundlæggende menneskerettigheder er på spil. Og hvor folk giver deres liv for alt det, som jeg som kvinde har taget for givet hele mit liv.

SOMETHING'S MISSING: Denne sang har lidt en 1960'er inspireret stemning, med koret og de varierende tempi. Den har noget syret i sin opbygning, som jeg godt kan lide. Den beretter om sorgens dage. Men personificerer samtidig pladen og momentet, som fortæller, at jeg måske faktisk har det meget godt og det er okay at fejre det. Så den rummer begge poler, synes jeg.

DEBBIE: Sangen blev født i en overspringshandling. Jeg bor jo i det her ene kolonihavehus, men så er der jo børn og kæreste og hvad der ellers er i sådan et hjem (griner), så nogle gange bliver jeg nødt til at låne et andet kolonihavehus, som er gammelt og med stor have, hvor jeg kan sidde alene.

Men her sad jeg og bladrede lidt på nettet og der var et gammelt billede af Debbie Harry og Iggy Pop, hvor de står sammen i Berlin fra 1976, og så kom hele sangen bare sådan dér. Hun har altid for mig været en mytisk figur og jeg elsker selvfølgelig også Iggy Pop. Men der er noget dragende over Debbie Harry og hele hendes persona i de der gamle fotografier, så på en eller anden måde blev det en vej til at kanalisere en kærlighed til det, hun repræsenterer og hele den myteskabende ting, de to havde sammen. Så sangen er en hyldest til to ikoner og til myten i sig selv.

FANTASY: Denne sang er en slags organisk trip-hop. Det ligger i instrumenteringen, såvel som kompositionen. At det er minimalistisk og en smule psykedelisk og med min stemme tæt på. Det var en af de sange, jeg skrev oppe i min families gamle sommerhus. Den fortæller om de triumferende planter som kan rejse sig og skyde, lige meget hvor mange gange, de bliver skåret ned. Det er bl.a. den energi, den har i sig. En lille hyldest til overlevende.

ROCKS: Det er min haiku, mit lille japansk-inspirerede digt, ansporet af beatnik-forfatteren Jack Kerouac. I "The Dharma Bums" skriver han meget om de buddhistiske ritualer og om at vandre i de californiske bjerge. Jeg fik følelsen af at stå på bjerget og hele det billede med klippestykkerne og hvorfor falder de ikke ned over mig, når min egen verden er ved at kollapse omkring mig? Men også en hilsen til Dylan og hans Tambourine Man og "the jingle-jangle morning". Jeg har læst meget Kerouac i de sidste år.

Sangen er igen minimalistisk i sin instrumentering med guitarer og marimbaer, der giver en rislen som vand hen over sten. Men også Silas og jeg som spillede elektrisk og akustisk guitar helt synkront. Vi indspillede jo i Real World Studios, som er kendt for sine mange indspilninger med verdensmusik og de havde alle tænkelige etniske instrumenter og derfor også den afrikanske marimba kaldet en balafon, som skaber denne følelse af vand og små sten.

CONSPIRACY: Egentlig er sangen en samling af øjebliksbilleder fra vores tid og måske ekkoet fra pandemien med en konspirationernes virus. Og hvordan alt bliver forvrænget, mens krigens galskab rykker tæt på, og hvordan virusen æder os levende og jeg måske mest af alt måske bare vil sidde her og dø i mit eget tempo. At det burde være en menneskeret for os alle. Så selv om der er billeder af Europa, der pludselig bekymrer sig om flygtninge efter i årevis at være afvisende overfor fremmede, så er det ikke en egentlig stillingtagen, men mere en betragtning af vores tid og så kan man selv fortolke eller lade være.

POSSIBILITIES: Den reflekterer over den tidlige ungdom, hvor hele livet ligger foran én. Skrevet fra en af de dage hvor jeg følte mig så gammelt som et af de ældste egetræer ude i Dyrehaven. Så associerer jeg videre og forestiller mig, at jeg kravler op i træet, hvor jeg kan se både frem og tilbage. Med ungdommens mod og vitalitet og med visdommen fra det levede liv.

OPPRESSIVE CONSENSUS: Er egentlig som en fortsættelse af de samme tanker som jeg besøger på Conspiracy. Det kan være problematisk med vores tid, at folk er bange for at være uenige og herved blive ekskluderet fra de eniges fællesskab. Det handler hele tiden om at være med på holdet omkring den populære holdning, og træder man udenfor den, så opstår der stort postyr. Pludselig er den skæve holdning forbudt og det er som om vi træder et skridt tilbage og afvikler vores sunde fornuft i et flow, hvor den brede enighed er blevet noget, der undertrykker os. Dialog bliver farligt og folk er bange for at blive misforstået og sige noget forkert, måske ud af angst for at blive stemplet. Så angsten for at træde ved siden af er i virkeligheden farlig for demokratiet, så derfor vil jeg gerne rette fokus på det og snakke om det.

Det er ikke mindst noget, der er blevet ekstremt under Corona, for vi sad alle sammen hjemme og levede vores liv på sociale medier og så er det også meget let at gå fejl af hinanden og misforstå. Og ofte kunne jeg ikke lide eller genkende folk på de sociale medier. Folk som jeg faktisk synes om, når jeg møder dem i den virkelige verden.

UNSTEADY: At overgive sig til kærligheden igen. Når man står det der sted, hvor man er ved at falde på en måde.

IF NOT THE SUN: Det er en duet med Mette Lindberg. Sangen bygger bro fra min foregående udgivelse Spirit Tree, som udelukkende bestod af duetter. Den handler om at holde ud og overleve mod alle odds. Og den fejrer venskabet og fællesskabet i vores fællessang, synes jeg.

STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Danmark
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk

